

NATURTYPEKARTLEGGING FOR LESJA KOMMUNE – 2021

03.09.2021

RAPPORT 2021:12

Utførende institusjon:

Dokkadeltaet Våtmarkssenter AS

Prosjektansvarlig:

Espen Sommer Værland

Prosjektmedarbeider:

Vemund Opedal

Oppdragsgiver:

Lesja kommune

Kontaktperson:

Sigurd Vie Alme

Referanse:

Værland, E. S. & Opedal, V. (2021). *Naturtypekartlegging for Lesja kommune - 2021* (DNV Rapport 2021:12)

Sammendrag:

Dokkadeltaet Nasjonale Våtmarkssenter AS (DNV) har i 2021 kartlagt arter og naturtyper i fem delområder langs Rauma og Lågen mellom Lesjaskog og Dombås i Lesja kommune. Kartleggingen er gjort på oppdrag for Lesja kommune. Formålet med oppdraget har vært å øke kunnskapsgrunnlaget om naturmangfoldet i de utvalgte områdene i forbindelse med kommunens arbeid med ny kommunedelplan for naturmangfold. Naturtyperegistreringer er foretatt etter Miljødirektoratets instruks og rapportert til Naturbase.

Det ble gjort 6 registreringer av rødlista arter. Det ble kartlagt totalt 91 naturtypelokaliteter, i hovedsak ulike skogtyper og semi-naturlige typer. Typene C7.1 Lågurtfuruskog, C8 Rik sandfuruskog og D2 Semi-naturlig en var de vanligste typene. De fleste lokalitetene har lokalitetskvalitet fra lav til moderat, men det forekommer også flere lokaliteter med høy og enkelte på svært høy og svært lav kvalitet.

I rapporten diskuteres også problemstillinger rundt typen C8 Rik sandfuruskog, effekten av dreneringa av Siemsvatnet og oppdemminga av Lesjaskogsvatnet, og effekten av en rekke flomforebyggende tiltak langs Lågen og Grøna.

Emneord:

Lesja, NiN, Naturmangfold, Kartlegging, Rødlista, Fremmedarter

Innhold

1 Bakgrunn	4
2 Resultat.....	5
Beliggenhet og naturgrunnlag.....	5
Natur- og arts mangfold	6
Påvirkning og bruk.....	7
Naturtyper og utforminger.....	7
3 Diskusjon	7
C8 Rik sandfuruskog	7
Tidligere innsjøbunn.....	9
Vassdragsreguleringstiltak	11
4 Referanser	13
Vedlegg 1 – Registrerte naturtypelokaliteter.....	14

1 Bakgrunn

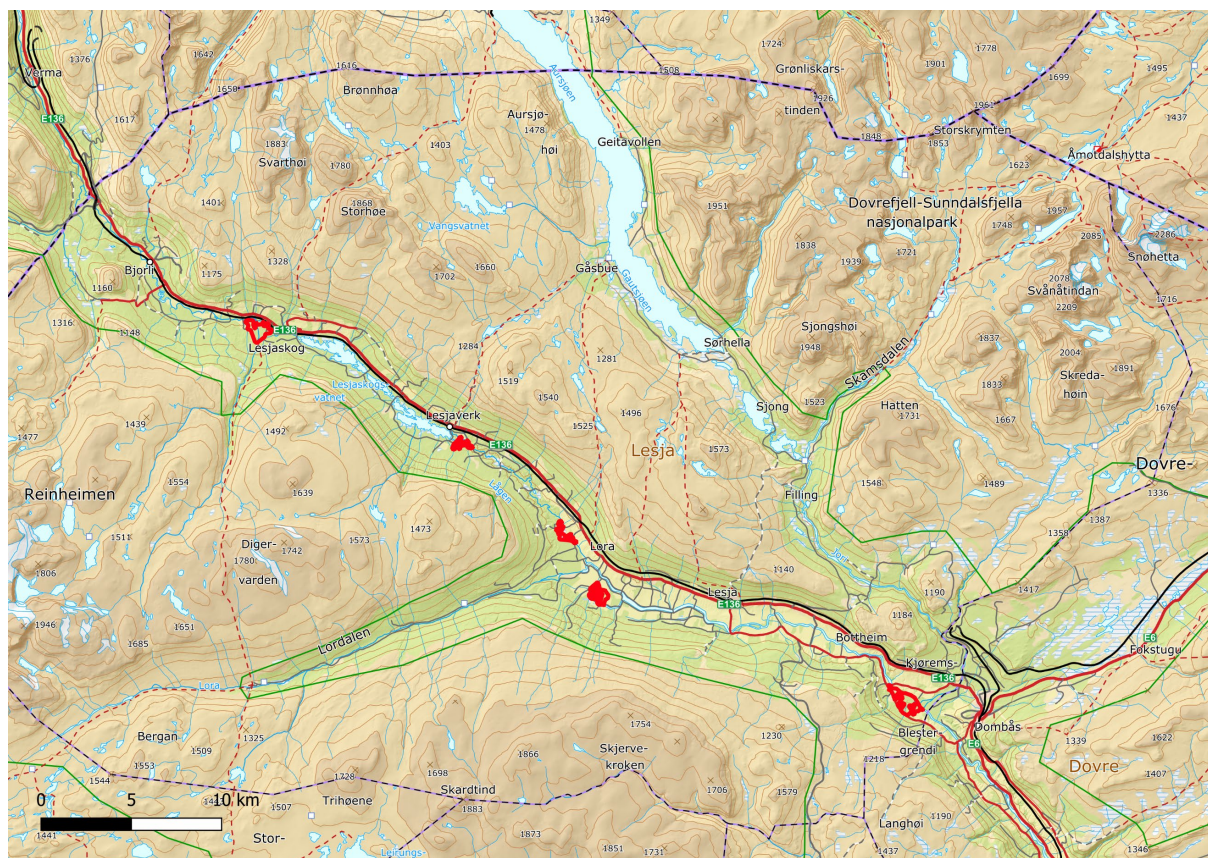
Dokkadeltaet Nasjonale Våtmarkssenter AS (DNV) har i 2021 kartlagt arter og naturtyper i fem delområder langs Rauma og Lågen mellom Lesjaskog og Dombås i Lesja kommune. Kartleggingen er gjort på oppdrag for Lesja kommune. Formålet med oppdraget har vært å øke kunnskapsgrunnlaget om naturmangfoldet i de utvalgte områdene i forbindelse med kommunens arbeid med ny kommunedelplan for naturmangfold.

Naturtyperegistreringer er foretatt etter Miljødirektoratets instruks (Miljødirektoratet, 2021). Registrering av naturtyper i felt ble gjennomført ved bruk av NiNapp på iPad (Thondsen & Theodorsen, 2020), og vil etter endelig godkjenning fra Miljødirektoratet tilgjengeliggjøres for forvaltninga og allmenheten i [Naturbase](#) og [Økologisk grunnkart](#). NiNapp er Miljødirektoratets egen kartleggingsapplikasjon for kartlegging av naturtyper etter deres instruks. Oppdraget omfatter også artsregistreringer. Generelt sett er det gitt prioritet til registrering av fremmedarter, rødlistearter og problemarter, arter i kalkrike naturtyper, arter i mer eller mindre intakte semi-naturlige typer og i avvikende typeutforminger. Innsatsen har i hovedsak vært konsentrert til utfigurete naturtyper. Arter ble registret via Arter-appen på iPad (Theodorsen, 2020). Dette er også Miljødirektoratets egen applikasjon for registrering av arter i forbindelse med deres oppdrag. Ved oppdragets slutt rapporteres alle funn til Artsobservasjoner under prosjektet «Miljodir_naturtypekartlegging_2021», og blir derfra tilgjengeliggjort for forvaltninga og offentligheten via [Artskart](#).

Formålet med denne rapporten er å gi en kortfattet oppsummering av de naturfaglige observasjonene fra kartleggingen. Det gjøres også rede for eventuelle praktiske eller faglige utfordringer og håndteringen av disse. Hovedfokus har vært å trekke frem opplysninger og problemstillinger som er spesielt relevante for forvaltningen.

De fem prosjektområdene er på totalt ca. 3 234 da (fra vest mot øst, se Figur 1):

Delområde	Størrelse	Plassering
<i>Øyan</i>	911 da	Rett vest for Lesjaskogsvatnet, nord for Grønafossen til Grønås utløp i Rauma
<i>Skråkkleie</i>	284 da	Rett øst for Lesjaskogsvatnet, i hovedsak på vestsiden av Lågen
<i>Jensholen</i>	354 da	Langs Lågen, rett nord for Loras utløp, i nordenden av det tidligere Siemsvatnet
<i>Bråtåløken</i>	533 da	På Lesjaleira, langs en sideelv til Lågen (Bråtåløken), i hovedsak på tidligere innsjøbunn etter Siemsvatnet
<i>Stortjønn</i>	1 152 da	På sørsiden av Lågen, rett vest for Jorideltaet

Figur 1 – Fem prosjektområder i rødt, langs Rauma og Lågen fra Lesjaskog til Dombås, Lesja kommune, Innlandet fylke.

2 Resultat

Beliggenhet og naturgrunnlag

Prosjektområdene ligger helt øverst i Gudbrandsdalen, spredt langs dalbunnen mellom Lesjaskogsvatnet og Dombås. Det vestligste området (Øyan) ligger rett vest for Lesjaskogsvatnet. Områdene ligger på mellom ca 500 og 650 moh.

Områdene ligger i hovedsak på kalkfattige bergarter, med unntak av Stortjønn hvor det er innslag av fyllitt i søndre halvdel. Områdene er stort sett dekket av finkorna løsmasser med opphav i elve- og bekkeavsetninger (fluvial), breelvavsetninger (glasifluvial) eller bresjø-/eller brekammer avsetninger (glasilakustrin). Delområde Jensholen og Bråtløken ligger delvis på innsjøavsetningene (lakustrin) etter det tidligere Siemsvatnet. Delområde Øyan har større områder med mer usorterte og dels grovere løsmasser og bærer tydelige spor av tidligere flompåvirkning i hele elvevifta. Delområdene Skråkkelie og Stortjønne (dels også Jensholen) har jevnt over finere kornstørrelser (leire-finsand-sand) og et markert landskap med terrasseskråninger, eskerrygger og dødisgroper.

Områdene ligger i overgangen mellom nordboreal (NB) og mellomboreal sone (MB) og i overgangen mellom svakt kontinental seksjon (C1) og overgangsseksjon (OC) (Bakkestuen et

al., 2008; Moen, 1998). Antagelig er alle områdene, kanskje med unntak av Øyan, i sin helhet i C1.

Natur- og arts mangfold

Naturtyper

Skogsmarka består i hovedsak av fattig til intermediaær, tørr furuskog på sand og andre finkorna løsmasser. I delområde Øyan er det også grovere løsmasser i de øvre delene. De intermediaære delene faller inn under typen C7.1 Lågurtfuruskog, samt typen C8 Rik sandfuruskog der hvor det er sandgrunn og tørt nok. Ellers er det i delområde Øyan registrert noe C21 Gammel høgstaudegråorskog langs bekkesig i nordvest, og spredt i alle områdene er det registret noe C20 Flomskogsmark og E11.1 Gammel fattig sumpskog. Søndre del av delområde Stortjønn skiller seg noe ut ved å ha større områder med flomskog og lågurtfuruskog, samt et parti med E11.2 Rik gransumpskog (i realiteten rik furumyrskog, men den faller inn under definisjonen av E11.2). I delområde Jensholen er det i tillegg registrert typen E11.5 Rik gråorsumpskog.

I flere av delområdene ble svake brannspor observert på nedre del av furustammene. En rekke trua og nær trua arter er knytta til skogbrann, men brannene i disse området har neppe vært intense nok til å skape egnete habitat for disse artene. Mulig med unntak av enkelte svært skrinne sandrygger/skråninger hvor hummuslaget er svært glissent, men dette ble ikke undersøkt. Det kan imidlertid være begunstigende for sopper tilknytta C8 Rik sandskogsmark og om ikke annet et karakteristisk innslag i denne typen (Brandrud & Bendiksen, 2014). Se diskusjon.

De fleste lokalitetene har lav til moderat kvalitet, men enkelte har også høy kvalitet. Det er hovedsakelig kombinasjonen av lavere hogstklasser og lite naturmangfoldskvaliteter (bortsett fra når størrelsen trekker opp) som gjør at de ikke vår høyere verdi.

Ellers er det registrert en rekke kulturmarkstyper i samtlige delområder. Mest gjennomgående er D2 Semi-naturlig eng (og undertyper), men også E16 Semi-naturlig våteng og noen mindre områder med **E15 Semi-naturlig myr**. Igjen skiller delområde Stortjønn seg ut med større arealer semi-naturlig mark, men også delområde Øyan har et vesentlig innslag av kulturmarkstyper, der også av typen D5 Eng-aktig sterkt endret fastmark i et område som kan ha vært en husmannsplass eller lignende fra gammelt av. Lokalitetene har som regel lav til svært lav lokalitetskvalitet, unntaksvis moderat eller høy kvalitet. Det er hovedsakelig mer eller mindre omfattende gjengroing og opphør av hevd, kombinert med lite naturmangfoldskvaliteter (små arealer, få habitatspesifikke arter, ingen rødlistearter, m.m.) som gir lave verdier.

Øvrige registrert typer omfatter A8 Åpen flomfastmark (i flere delområder), A7.1 Silt og leirskred (Jensholen) og E10.2 Rik åpen jordvannsmyr i mellomboreal sone (Stortjønn).

Rødlistearter

Artsinventaret består i hovedsak av trivielle livskraftige arter. Følgende rødlistearter ble registrert:

- 1 x ulvelav (*Letharia vulpina*, NT) i en myrkant nordvest i delområde Øyan

- 1 x furusotbeger (*Calicium pinicola*, VU) i fattig lyng-/bærlyngfuruskog sør i delområde Øyan
- 3 x vanlig sotbeger (*Hypocenomyce scalaris*, NT) i fattig lyng-/bærlyngfuruskog sør i delområde Øyan.
- 1 x av vanlig sotbeger (*Hypocenomyce scalaris*, NT) i fattig lyngfuruskog nord i delområde Skråkkle

Påvirkning og bruk

Alle delområdene bærer omfattende preg av menneskelig aktivitet i en eller annen form. Mest påfallende er delområde Bråtåløken som nesten i sin helhet ligger på tidligere innsjøbunn, og i tillegg er tatt i bruk til relativt intensivt jordbruk i ettertid. Tappinga av Siemsvatnet på 1800-tallet og i moderne tid, inkl. senkning av Lågen (Andersen, 1996), og før det oppdemminga av Lesjaskogsvatnet på 1600-tallet med endring av dreningsretninga østover (Kleiven, 1923) har åpenbart hatt stor innvirkning på naturgrunnlaget i området. Området langs Rauma og Lågen, og på den tidligere innsjøbunnen, har altså vært i kontinuerlig suksessjon i den ene eller andre retninga i flere hundre år, og det gjør det svært krevende å plassere disse områdene i NiN-typer. Omfattende inngrep i forbindelse med flomvern, og relativt intensivt skog- og jordbruk på toppen av dette gjør heller ikke saken enklere. Det er i det hele tatt en rekke problemstillinger som har åpenbart seg i tilknytning til disse områdene og flere av disse er redegjort for i diskusjonsskapittelet.

Større arealer, særlig i delområde Stortjønn, bærer preg av ekstensivt jordbruk i form av beite eller slått. Bruken har imidlertid avtatt mye de siste tiårene, og de fleste semi-naturlige arealene er derfor i gjengroing. Særlig senere stadier av gjengroing kan være vanskelige å plassere, og det medfører naturligvis en ekstra usikkerhet i typifiseringen av disse arealene. Spesielt de områdene som ligger nær bekker og elver slik at flom også er en tydelig strukturerende prosess kan være vanskelig å plassere.

Naturtyper og utforminger

Se Vedlegg 1 for liste over registrerte naturtype-lokaliteter.

3 Diskusjon

C8 Rik sandfuruskog

«Rik sandfuruskog omfatter tørre til ekstremtørre (UF-e, f, g, h) lav-/mosedominerte furuskoger på sanddominerte løsmasser (sandskogsmark SS-k). Naturtypen avgrenses til intermediære og svakt kalkrike utforminger (KA-d, e, f, g)» (Miljødirektoratet, 2021, s. 127). Typen er altså definert ut fra kartleggingsenhetene T4-C-10 Svak lågurt lyngskog, T4-C-11 Lågurt lyngskog, T4-C-14 Svak lågurt lavskog og T4-C-15 Lågurt lavskog. Typen kjennetegnes først og fremst av en karakteristisk flora av markboende sopp som trives der bl.a. på grunn av forekomsten av rike mineralpartikler, og ikke nødvendigvis de samme forholdene som karplanter responderer på. Brandrud & Bendiksen, 2014 beskriver den fattigere utformingen av denne typen, altså den som omfatter T4-C-10 og 14, som «[...] Intermediære (svakt rikere)

sandfuruskoger med helt fattig karplante-lav-vegetasjon, men med innslag av (mineral)krevende sopparter [...]». Inventering av sopp er altså helt vesentlig for korrekt identifisering av denne typen, noe som ikke lot seg gjøre i dette oppdraget. Typen er derfor utfigurert etter beste evne, i hovedsak på bakgrunn av spredte forekomster av noe krevende moser- og karplanter, men med langt lavere inngangsverdi enn normalt for svak lågurt-typer (KA-d, e). Typiske arter som ble vektlagt var kattedot, legeveronika, skogsvever, blåklokke, gulaks, tiriltunge, og lundrapp. Dels også på andre karakteristikk beskrevet i Brandrud og Bendiksen (2014), slik som: mose- og lavdominans, tynn humus, åpne sandflekker, brannspor, type avsetninger og landskapsformer, m.m.

Områder i nærheten av prosjektområdene er kartlagt for sandfuruskog tidligere og beskrevet i Brandrud & Bendiksen (2014), men ikke enda publisert i Naturbase. Artsregistreringene etter dette arbeidet ligger imidlertid i Artskart, men overlapper dessverre lite med våre prosjektområder. De indikerer likevel at potensialet for typen er stort. Når disse dataene er publisert i sin helhet bør det undersøkes om det kan brukes på noen måte til å verifisere våre lokaliteter.

Figur 2 – Rik sandfuruskog (NINFP2110029248) kartlagt i delområde Skråkkleie med flere typiske trekk for typen: skrinns lav- og mosedominert furuskog på eskerrygg/terrasseskråning, med åpne sandflekker og brannspor nederst på furustammene.

Tidligere innsjøbunn

Spesielt delområde Bråtåløken, men også enkelte deler av delområde Jensholen, ligger på gammel innsjøbunn etter nedtappinga av Siemsvatnet. Fordi dette er en relativt ny tilstand for disse områdene, og fordi suksesjonen mot nye fastmarks- og våtmarkstyper tar lang tid, så er disse tørrlagte områdene å betrakte som typene T36-C-3 Tørrlagt innsjøbunn og V13-C-4 Nye våtmarker med opprinnelse i ferskvannsbunn, inntil de har nådd en ettersuksesjonstilstand. Halvorsen et al., 2016 nevner en forventet suksesjonstid på (100)-150 år for tørrlagte våtmarkssystemer på grunn av høyt innhold av organisk materiale, men antagelig er tiden lengre for tørrlagte elv- og innsjøbunnsystemer. Det virker også å være tilfeller basert på observasjonene på kartleggingstidspunktet, selv om beite, skogplanting, og utallige andre inngrep, gjør det vanskelig å vurdere hva området faktisk skal bli. Noen naturlig uforstyrret suksesjon er det i alle fall ikke.

Videre er det ikke alltid så lett å vurdere hva som faktisk var tidligere innsjøbunn og ikke, og videre hva de tilgrensende område var. I delområde Jensholen virker Siemsvatnet å ha gått over i et større myrområde på sørsiden av Lågen. Områder som svært sannsynlig har vært åpen myr før (V1 Åpen jordvannsmyr) er nå i gjengroing mot V2 Myr- og sumpskogsmark, evt. T4 Fastmarkskogsmark om de har blitt såpass tørre. Kantområdene rundt Siemsvatnet var etter sigende svært flomutsatte (Andersen, 1996), antagelig også utnyttet på alle mulige måter til beite og slått (som siden har avtatt), og det har vært gjort inngrep i forbindelse med nedtappinga, flomsikring, m.m., slik at det ikke er helt trivielt å avgjøre hva områdene også var før nedtappinga.

Da det er sagt så er det antagelig flere verdifulle habitater her for fugle- og dyreliv. På sikt vil også disse områdene nå en ettersuksesjonstilstand som noe annet, og i mange tilfeller vil det være typer som er trua eller har sentral økosystemfunksjon, som C20 Flomskogsmark, E16 Semi-naturlig våteng og ulike typer E11 Myr- og sumpskogsmark (ulik treslagsdominans og rikhet).

Figur 3 – Øverst: antagelig tidligere V1 Åpen jorvannsmyr i utvikling mot T4 Fastmarkskogsmark i delområde Jensholen. Nederst: Tidligere innsjøbunn (T36) i delområde Bråtåløken som planta til med furu og i utvikling mot T4 Fastmarkskogsmark. Området beites også relativt hardt og er mulig gjødsla.

Vassdragsreguleringstiltak

En liknende problemstilling er knytta til oppdemminga av Lesjaskogsvatnet og andre vassdragsreguleringstiltak siden. Før oppdemmingen i 1660-årene drenerte vannet i hovedsak vestover til Rauma (Brøgger, 1963; Kleiven, 1923), men har siden drenert begge veier. Dette må ha hatt en eller annen effekt på vannføringa og flomregimet i Lågen, spesielt nær delområde Skråkkleie og øvre del av Jensholen. Den mest nærliggende konsekvensen virker å være at vannføringa i den øvre delen av Lågen ble større, slik at tilgrensende fastmarksområder ble til ny elvebunn (L7 Sterkt endret eller ny fast ferskvannsbunn og L8 Sterkt endret eller ny limnisk sedimentbunn) og tidligere uforstyrta mark ble utsatt for flom og utvikla seg mot T18 Åpen flomfastmark og T30 Flomskogsmark. Disse tiltakene er såpass gamle at disse områdene antagelig for lengst bør ha nådd en ettersuksjesjonstilstand, altså en ny dynamisk likevekt, som T18 og T30. Det som imidlertid kompliserer bildet er det har vært gjort en rekke flomsikringstiltak i tiden etterpå. Heller ikke her har suksesjonen fått løpe uhindret, og igjen er det vanskelig å avgjøre hva noen områder har vært og skal bli, og ikke minst *er*.

En annen konsekvens av dette er at det er vanskelig å vurdere variabelen 7VR Vassdragsregulering, som forutsetter en forestilling av hva som er den «opprinnelige» uregulerte tilstanden til et vassdrag. Når vassdraget i seg selv i så stor grad er betinget av tallrike store og små inngrep gjennom flere hundre år, så mister denne variabelen mening for delområdene Skråkkleie, Jensholen og Bråtåløken. Det er likevel vurdert ut fra beste pragmatiske evne.

I de områdene som helt sikkert har vært flommark tidligere, som f.eks. langs Grøna, nedstrøms Grønfossen i delområde Øyan, men hvor flomsikringstiltak har gjort områdene «inaktive», så er det et åpent spørsmål hva disse områdene skal typifiseres som inntil de er blitt umiskjennelig lik uforstyrta natur på tilsvarende områder. Et styrende prinsipp i NiN for natur som gjennomgår suksesjon grunnet menneskelige inngrep er at det «er hva det er inntil det er blitt noe annet», altså at det skal typifiseres som det det var før suksesjonen tok fatt inntil artssammensetninga (både forekomst og dominanseforhold) er umiskjennelig lik ettersuksjesjonstilstanden. I dette tilfellet er ettersuksjesjonstilstanden som regel T4 Fastmarksskogsmark. Vi har i hovedsak fulgt dette prinsippet og derfor utfigurert flere flommarker som i realiteten ikke lenger fungerer som flommark, men som er i en suksesjon mot normal fastmarksskog. Dette er ikke noe vi får fanget opp med de variablene som er tilgjengelige i NiNapp, men det er kommentert i lokalitetsbeskrivelsen. Det betyr f.eks. at T18 Åpen flomfastmark i gjengroing mot T4 Fastmarksskogsmark er typifisert som T18, og ikke T30, selv om det har vokst frem et tresjikt.

For områder hvor flere strukturerende prosesser påvirker et område, f.eks. beite i tillegg til flom, er det gjort en vurdering av hva som er den mest strukturerende prosessen (innforstått effekten på *artssammensetninga*) for typifisering. Dette er i hovedsak et prinsipp som er aktuelt når det er flere *aktivt* strukturerende prosesser, slik som flom og beite, og ikke *passive* forhold eller prosesser som suksesjon og kalkinnhold.

Figur 4 – Massive flomvoller langs Grøna i delområde Øyan.

4 Referanser

- Andersen, B. (1996). *Flomsikring i 200 år*. Norges vassdrags- og energiverk.
https://urn.nb.no/URN:NBN:no-nb_digibok_2014061848039
- Bakkestuen, V., Erikstad, L., & Halvorsen, R. (2008). Step-Less Models for Regional Environmental Variation in Norway. *Journal of Biogeography*, 35(10), 1906–1922.
- Brandrud, T. E., & Bendiksen, E. (2014). *Sandfuruskog og sandfuruskogsopper—Viktige områder for biologisk mangfold* (Rapport Nr. 1042; NINA Rapport). NINA.
- Brøgger, W. (1963). *Geografisk leksikon: Bd. II* (W. Brøgger, H. Myklebost, A. Røhr, & S. Strømme, Red.). J.W. Cappelens Forlag. https://urn.nb.no/URN:NBN:no-nb_digibok_2007042604082
- Halvorsen, R., medarbeidere, & samarbeidspartnere. (2016). NiN –typeinndeling og beskrivelsessystem for natursystemnivået. *Natur i Norge, Artikkel 3(2.1.0)*, 1–528.
- Kleiven, I. (1923). *Lesja og Dovre—Gamal bondekultur i Gudbrandsdalen*. H. Aschehoug & Co. (W. Nygaard).
<https://www.nb.no/items/ba7f92391692e9d891335700e7186b99?page=5&searchText=lesjaskog>
- Miljødirektoratet. (2021). *Kartleggingsinstruks—Kartlegging av terrestriske Naturtyper etter NiN2* (Veileder Nr. 1930). Miljødirektoratet.
<https://www.miljodirektoratet.no/globalassets/publikasjoner/m1621/m1621.pdf>
- Moen, A. (1998). *Nasjonalatlas for Norge—Vegetasjon*. Statens Kartverk.
- Theodorsen, P. (2020). *Arter 2020—Brukarrettleiing* (s. 1–29).
https://ninkartlegging.miljodirektoratet.no/Arter_2020_versjon20200421.pdf
- Throndsen, S., & Theodorsen, P. (2020). *NiNapp 2020 brukerveiledning* (s. 1–67).
https://ninkartlegging.miljodirektoratet.no/NiNapp2020_veileder_versjon2.pdf

Vedlegg 1 – Registrerte naturtypelokaliteter

Prosjektnavn	Nin-ID	Områdenavn	Naturtype	Lokalitetskvalitet	Areal m2
Bråtåløken	NINFP2110029456	Bråtåløken N 1	D5 Eng-aktig sterkt endret fastmark	Moderat kvalitet	991
Bråtåløken	NINFP2110029454	Bråtåløken N 2	E16 Semi-naturlig våteng	Lav kvalitet	647
Bråtåløken	NINFP2110029443	Bråtåløken N 3	E16 Semi-naturlig våteng	Lav kvalitet	547
Bråtåløken	NINFP2110029445	Bråtåløken N 4	E16 Semi-naturlig våteng	Lav kvalitet	1 011
Bråtåløken	NINFP2110029249	Bråtåløken V 1	D1 Boreal hei	Lav kvalitet	1 230
Bråtåløken	NINFP2110029223	Bråtåløken V 2	D1 Boreal hei	Svært lav kvalitet	1 793
Bråtåløken	NINFP2110029231	Bråtåløken V 3	D2 Semi-naturlig eng	Lav kvalitet	449
Bråtåløken	NINFP2110029229	Bråtåløken V 4	E16 Semi-naturlig våteng	Lav kvalitet	2 788
Bråtåløken	NINFP2110029217	Bråtåløken V 5	D2 Semi-naturlig eng	Lav kvalitet	314
Bråtåløken	NINFP2110029210	Bråtåløken V 6	D2 Semi-naturlig eng	Lav kvalitet	600
Bråtåløken	NINFP2110029235	Bråtåløken V 7	D2 Semi-naturlig eng	Lav kvalitet	721
Bråtåløken	NINFP2110029468	Rabbin S 1	D5 Eng-aktig sterkt endret fastmark	Moderat kvalitet	503
Bråtåløken	NINFP2110029452	Rabbin S 2	E16 Semi-naturlig våteng	Lav kvalitet	347
Jensholen	NINFP2110029449	Brubakken Ø 1	E11.1 Gammel fattig sumpskog	Moderat kvalitet	1 033
Jensholen	NINFP2110029260	Brubakken Ø 2	D2 Semi-naturlig eng	Lav kvalitet	2 321
Jensholen	NINFP2110029218	Brubakken Ø 3	A7.1 Silt og leirskred	Høy kvalitet	543
Jensholen	NINFP2110029233	Brubakken Ø 5	C7.1 Lågurtfuruskog	Lav kvalitet	2 985
Jensholen	NINFP2110029258	Brubakken Ø 6	E11.2 Rik gransumpskog	Moderat kvalitet	1 870
Jensholen	NINFP2110029250	Jensholen SV 1	E16 Semi-naturlig våteng	Høy kvalitet	5 436
Jensholen	NINFP2110029255	Jensholen SV 2	E16 Semi-naturlig våteng	Moderat kvalitet	4 935
Jensholen	NINFP2110029212	Tangan S 1	E15 Semi-naturlig myr	Svært lav kvalitet	2 303
Skråkklie	NINFP2110029225	Lågen v/Kyrkjebekken 1	C7.1 Lågurtfuruskog	Moderat kvalitet	2 269
Skråkklie	NINFP2110029232	Lågen v/Svaåe 1	C20 Flomskogsmark	Høy kvalitet	1 350
Skråkklie	NINFP2110029257	Lågen v/Svaåe 2	C20 Flomskogsmark	Lav kvalitet	988

<i>Skråkklie</i>	NINFP2110029248	Lågen v/Svaåe 3	C8 Rik sandfuruskog	Lav kvalitet	1 822
<i>Skråkklie</i>	NINFP2110039731	Lågen v/Svaåe 4	C7.1 Lågurtfuruskog	Lav kvalitet	1 822
<i>Skråkklie</i>	NINFP2110029462	Masmestervike Ø 1	D2.2 Naturbeitemark	Lav kvalitet	2 715
<i>Skråkklie</i>	NINFP2110029450	Masmestervike Ø 2	E11.1 Gammel fattig sumpskog	Lav kvalitet	2 847
<i>Skråkklie</i>	NINFP2110029447	Masmestervike Ø 3	C8 Rik sandfuruskog	Lav kvalitet	1 006
<i>Skråkklie</i>	NINFP2110029467	Masmestervike Ø 4	C8 Rik sandfuruskog	Høy kvalitet	3 054
<i>Skråkklie</i>	NINFP2110029448	Masmestervike Ø 5	E16 Semi-naturlig våteng	Svært lav kvalitet	2 784
<i>Skråkklie</i>	NINFP2110029444	Masmestervike Ø 6	E16 Semi-naturlig våteng	Svært lav kvalitet	2 016
<i>Skråkklie</i>	NINFP2110029465	Masmestervike Ø 7	E15 Semi-naturlig myr	Lav kvalitet	1 347
<i>Skråkklie</i>	NINFP2110029256	Torsplassåe S 1	E11.1 Gammel fattig sumpskog	Moderat kvalitet	4 844
<i>Stortjønn</i>	NINFP2110030315	Borgåi 1	C20 Flomskogsmark	Lav kvalitet	16 380
<i>Stortjønn</i>	NINFP2110030307	Borgåi N 1	D2.2.1 Hagemark	Lav kvalitet	2 499
<i>Stortjønn</i>	NINFP2110030301	Borgåi N 2	D2 Semi-naturlig eng	Lav kvalitet	1 117
<i>Stortjønn</i>	NINFP2110030300	Borgåi V 1	C7.1 Lågurtfuruskog	Moderat kvalitet	7 906
<i>Stortjønn</i>	NINFP2110030306	Enge N 1	C7.1 Lågurtfuruskog	Lav kvalitet	11 119
<i>Stortjønn</i>	NINFP2110030319	Enge N 2	C7.1 Lågurtfuruskog	Lav kvalitet	4 229
<i>Stortjønn</i>	NINFP2110030317	Enge N 3	D2 Semi-naturlig eng	Lav kvalitet	3 281
<i>Stortjønn</i>	NINFP2110030173	Feten N 1	D2.2 Naturbeitemark	Moderat kvalitet	50 259
<i>Stortjønn</i>	NINFP2110030177	Feten N 2	D2.2 Naturbeitemark	Lav kvalitet	1 849
<i>Stortjønn</i>	NINFP2110030299	Feten S 1	E11.2 Rik gransumpskog	Svært høy kvalitet	26 688
<i>Stortjønn</i>	NINFP2110030310	Feten S 2	E10.2 Rik åpen jordvannsmyr i mellomboreal sone	Moderat kvalitet	2 854
<i>Stortjønn</i>	NINFP2110030303	Feten S 4	A8 Åpen flomfastmark	Moderat kvalitet	895
<i>Stortjønn</i>	NINFP2110030175	Feten V 1	E16 Semi-naturlig våteng	Moderat kvalitet	17 236
<i>Stortjønn</i>	NINFP2110030179	Feten V 2	C20 Flomskogsmark	Høy kvalitet	33 753
<i>Stortjønn</i>	NINFP2110030171	Feten V 3	E16 Semi-naturlig våteng	Svært lav kvalitet	7 517
<i>Stortjønn</i>	NINFP2110030316	Gråtarvollen 1	C20 Flomskogsmark	Lav kvalitet	14 042
<i>Stortjønn</i>	NINFP2110030318	Gråtarvollen 2	D2 Semi-naturlig eng	Svært lav kvalitet	1 057

Stortjønn	NINFP2110030304	Gråtarvollen 3	D2 Semi-naturlig eng	Lav kvalitet	2 252
Stortjønn	NINFP2110030172	Kvernåi nedre 1	C20 Flomskogsmark	Lav kvalitet	1 171
Stortjønn	NINFP2110030178	Kvernåi nedre 2	A8 Åpen flomfastmark	Lav kvalitet	257
Stortjønn	NINFP2110030170	Stortjønne SV 1	C7.1 Lågurtfuruskog	Lav kvalitet	4 727
Stortjønn	NINFP2110030313	Stortjønne Ø 1	C8 Rik sandfuruskog	Lav kvalitet	3 839
Stortjønn	NINFP2110030311	Stortjønne Ø 2	C7.1 Lågurtfuruskog	Lav kvalitet	3 839
Stortjønn	NINFP2110030309	Stortjønne Ø 3	E16 Semi-naturlig våteng	Lav kvalitet	1 718
Stortjønn	NINFP2110030302	Stortjønne Ø 4	C20 Flomskogsmark	Lav kvalitet	7 497
Stortjønn	NINFP2110030314	Stubbedalsbekken nedre 1	C20 Flomskogsmark	Lav kvalitet	3 180
Stortjønn	NINFP2110030312	Stubbedalsbekken nedre 2	C7.1 Lågurtfuruskog	Lav kvalitet	2 077
Øyan	NINFP2110029221	Grøna v/Rauma N 1	C20 Flomskogsmark	Svært lav kvalitet	17 071
Øyan	NINFP2110029253	Grøna v/Rauma N 2	A8 Åpen flomfastmark	Lav kvalitet	3 327
Øyan	NINFP2110029226	Grøna v/Rauma N 3	A8 Åpen flomfastmark	Svært lav kvalitet	38 760
Øyan	NINFP2110029234	Grøna v/Rauma N 4	C20 Flomskogsmark	Svært lav kvalitet	38 760
Øyan	NINFP2110029239	Plassan 1	D5 Eng-aktig sterkt endret fastmark	Lav kvalitet	4 283
Øyan	NINFP2110029237	Plassan 2	D2 Semi-naturlig eng	Svært lav kvalitet	477
Øyan	NINFP2110029230	Plassan SØ 1	D2 Semi-naturlig eng	Lav kvalitet	6 785
Øyan	NINFP2110029214	Plassan Ø 1	D2 Semi-naturlig eng	Lav kvalitet	2 154
Øyan	NINFP2110029238	Plassan Ø 2	D5 Eng-aktig sterkt endret fastmark	Lav kvalitet	218
Øyan	NINFP2110029220	Plassan Ø 3	D5 Eng-aktig sterkt endret fastmark	Lav kvalitet	1 374
Øyan	NINFP2110029227	Plassan Ø 4	D2 Semi-naturlig eng	Lav kvalitet	1 281
Øyan	NINFP2110029242	Plassan Ø 5	D2 Semi-naturlig eng	Svært lav kvalitet	1 121
Øyan	NINFP2110029461	Øyan NV 1	C21 Gammel høgstaudegråorskog	Moderat kvalitet	1 226
Øyan	NINFP2110029458	Øyan NV 2	D2 Semi-naturlig eng	Moderat kvalitet	9 657
Øyan	NINFP2110029453	Øyan NV 3	C21 Gammel høgstaudegråorskog	Høy kvalitet	23 245
Øyan	NINFP2110029466	Øyan NV 4	C21 Gammel høgstaudegråorskog	Høy kvalitet	8 074
Øyan	NINFP2110029446	Øyan V 1	C7.1 Lågurtfuruskog	Høy kvalitet	19 520

Øyan	NINFP2110029464	Øyan V 2	C8 Rik sandfuruskog	Moderat kvalitet	2 540
Øyan	NINFP2110029455	Øyan V 3	A8 Åpen flomfastmark	Svært lav kvalitet	4 083
Øyan	NINFP2110029460	Øyan V 4	A8 Åpen flomfastmark	Lav kvalitet	1 116
Øyan	NINFP2110029259	Øyom N 1	C7.1 Lågurtfuruskog	Lav kvalitet	7 465
Øyan	NINFP2110029219	Øyom N 10	D2 Semi-naturlig eng	Lav kvalitet	1 819
Øyan	NINFP2110029216	Øyom N 2	C8 Rik sandfuruskog	Moderat kvalitet	11 871
Øyan	NINFP2110029247	Øyom N 3	C7.1 Lågurtfuruskog	Moderat kvalitet	20 236
Øyan	NINFP2110029211	Øyom N 6	C7.1 Lågurtfuruskog	Høy kvalitet	72 968
Øyan	NINFP2110029240	Øyom N 7	C8 Rik sandfuruskog	Lav kvalitet	14 801
Øyan	NINFP2110029245	Øyom N 8	D2 Semi-naturlig eng	Lav kvalitet	12 602
Øyan	NINFP2110029228	Øyom N 9	C8 Rik sandfuruskog	Moderat kvalitet	1 136
Øyan	NINFP2110029246	Øyom N 9	C8 Rik sandfuruskog	Lav kvalitet	1 416
Øyan	NINFP2110029252	Øyom S 1	D2 Semi-naturlig eng	Lav kvalitet	1 674

Dokkadeltaet Nasjonale Våtmarkssenter AS (DNV) ble etablert som et aksjeselskap i 2008 og eies av kommunene Nordre Land og Søndre Land. DNV tilbyr en rekke miljøfaglige tjenester og har opparbeidet betydelig kompetanse innenfor naturrestaurering, skjøtsel og naturtypekartlegging. Selskapet jobber for at naturmangfoldet ivaretas og brukes på en bærekraftig måte, og formidler dette gjennom nyskapende naturveiledning. Du finner oss ved Dokkadeltaet naturreservat. Våtmarkssenteret har rullerende utstillinger og er åpent for besøkende i sommermånedene.

Dokkadeltaet Nasjonale Våtmarkssenter AS Gamlevegen 84, 2879 ODNES Tlf: +47 61 10 00 20 E-post: post@dokkadeltaet.no www.dokkadeltaet.no

